

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1969/2020
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Чедомир Николић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8781/2019 од 04.12.2019. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8781/2019 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2562/17 од 12.06.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 04.06.2019. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима плати и то: на име накнаде штете за уништену кућу 9.101.092,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2018. године до исплате и на име накнаде штете за покретне ствари 1.577.236,53 динара са законском затезном каматом од 05.03.2019. године до исплате, све у року од 15 дана од пријема писменог отправака пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 3.226.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате у року од 15 дана од пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8781/2019 од 04.12.2019. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2562/17 од 12.06.2019. године у ставу првом и другом изреке, као и у делу става трећег изреке који се односи на висину досуђених трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у делу става трећег изреке пресуде Вишег суда у Београду П 2562/17 од 12.06.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцима на досуђени износ трошкова парничног поступка од 3.226.000,00 динара, плати законску затезну

камату почев од испуњености услова за извршење па до исплате, у року од 15 дана од пријема пресуде, док је захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на овај износ почев од 12.06.2019. године као када пресуђења, до дана испуњености услова за извршење, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11 ... 87/18), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. У ревизији се не указује на конкретне битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом због којих ревизија може да се изјави у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су власници куће и покретних ствари у кући у селу Кућа тужилаца са стварима је изгорела ...1998. године за време борбених дејстава код села ... на територији Косова и Метохије, јер су припадници Министарства унутрашњих послова Републике Србије грешком гранатирани кућу тужилаца. Правноснажном међупресудом Другог општинског суда у Београду П 4191/01 од 30.06.2005. године, утврђено је да је тужена дужна да тужиоцима накнади материјалну штету за уништenu кућу у Општини ..., на катастарској парцели број .. и покретне ствари у кући. Тужиоци су од покретних ствари у кући имали предмете који су ближе одређени према броју и врсти, како је то наведено у побијаној пресуди. Вештачењем од стране судског вештака грађевинске струке утврђено је да је грађевинска цена изградње објекта истих карактеристика као објекат тужилаца који је срушен 77.000 евра односно 9.101.092,00 динара, а да је тржишна вредност остатка разрушене и изгореле куће нула динара. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке утврђена је динарска вредност покретне имовине тужилаца на дан догађаја када је уништена 26.07.1998. године у динарима што је 271.145,00 динара а ревалоризована стопом раста цена на мало и растом потрошачких цена добијена је нето вредности на дан вештачења 05.03.2019. године од 4.884.359,92 динара, с тим што је према другој варијанти налаза вештака на дан 05.03.2019. године потраживање тужилаца према туженој, а имајући у виду обрачунату законску затезну камату на износ од 271.145,00 динара почев од 26.07.1998. године закључно са 05.03.2019. године износ од 6.281.528,35 динара од чега је главница 1.577.236,53 динара, а законска затезна камата 4.704.292,82 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одлучили када су усвојили тужбени захтев и обавезали тужену да тужиоцима накнади материјалну штету у висини која је утврђена према налазима и мишљењима судских вештака.

По оцени Врховног касационог суда, штетном радњом органа тужене проузрокована је штета тужиоцима, а одговорност тужене је утврђена правноснажном међупресудом од 30.06.2005. године. Правилан је закључак нижестепених судова да реституција није могућа имајући у виду да су кућа и покретне ствари у њој и око ње уништени, те да ће се тужиоцима досудити новчани износ на име накнаде штете у циљу успостављања стања које је било пре настанка штете. Како санација куће тужилаца није могућа, тужиоцима је досуђена накнада штете у висини трошкова изградње куће према ценама у време пресуђења, док је у вези накнаде материјалне штете за уништене покретне ствари висина утврђена према стању ствари у време настанка штете, а према ценама у време пресуђења. Приликом одлучивања о висини накнаде штете судови су ценили налазе и мишљења вештака грађевинске струке и економско-финансијске струке који су јасни и дати на основу задатака суда, те је утврђено да је висина материјалне штете за срушену кућу 9.101.092,00 динара, а вредност покретних ствари у кући и око куће је 1.577.236,53 динара. Стога су правилно нижестепени судови применили одредбе члана 154, 172, 185, 189. и 190. Закон о облигационим односима, када су усвојили тужбени захтев и досудили тужиоцима накнаду материјалне штете која им је проузрокована од стране органа тужене. На досуђени износ накнаде штете тужиоцима је досуђена и законска затезна камата почев од дана вештачења када је утврђена висина штете, а на основу члана 277. Закона о облигационим односима.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

У ревизији тужена указује на недостатке налаза и мишљења судских вештака у погледу методологије обрачуна висине штете, међутим, овим ревизијским наводима се фактички оспорава правилност утврђеног чињеничног стања због чега ревизија не може да се изјави како је то прописано чланом 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић